

Resim

İYİ HABER

Turan EROL

Geçenlerde aldığım bir haber beni pek sevindirdi: İstanbul'daki Resim ve Heykel Müzesinin ısıtılması sorunu artık çözümlenecekmiş, bu iş için Milli Eğitim Bakanlığının 1967 mali yılı bütçesine sekiz yüz bin lira tutarında ödenek konulmuş.

Sevincim yersiz bulunmaz sanıyorum. Bilirsiniz, İstanbul'da Dolmabahçe Sarayının Veliat Dairesinde kurulmuş olan Resim ve Heykel Müzesi sürekli ve geçici sergileriyle sanat müzesi tipinin memleketimizdeki tek zengin örneğidir. Resim ve heykel sanatlarımızı, yüz elli yıllık geçmişi içinde enine boyuna inceleyebileceğiniz tek kaynak orasıdır.

İllerde açılmağa başlanan güzel sanatlar galerilerinde sergilenen koleksiyonlar bu müzenin depolarında saklanan eserlerden seçilip gönderilmektedir.

Şimdilik küçük de olsa Avrupa resim sanatından güzel örnekleri içine alan tek koleksiyonumuz da İstanbul'daki Resim ve Heykel Müze-

sinde bulunmaktadır.

Ayrıca, belli başlı müzelerde yer almış şaheserlerin asıllarına yakın kopyalarından meydana getirilen bir koleksiyonu da resim ve heykel müzeminin zenginlikleri arasında sayabiliriz.

Bütün bu değerler, kül türümüze mal olmuş bu eserler, Veliat Dairesinin ahşap tavanı ve döşemeli salonlarında kısmi iliklere işleyen bir ayaza, yazın rutubetli bir sığa daha ne kadar dayana bilirlerdi.

Kış aylarında müzeyi gezmek hemen hemen imkânsızdı, buz gibi, rutubetli bir havaya insan beş, on dakikadan çok dayanamıyordu. Yöneticiler, görevliler bir ara kapıyı birbirine bağlanmış ve kocaman bir işiti sobanın şöyle böyle ısıtıldığı iki odaya sığıştırlardı.

Halil Dikmen, iki yıl önce kaybettiğimiz o büyük değer, tam yirmi üç yıl, bir yandan müzeyi kurmağa, kıyıda, bucakta kalmış eserleri derleyip toparlamağa çalışırken, bir yandan da akan damı onartmak, dökülen

sıvayı yenilemek için yazdığı «Müzekkere» le-re, ermişlerin sabrıyla karşılık bekleyip durmuştu. Ama o gene de bu durumda sevinilecek bir yan buluyordu: Türk resim ve heykel sanatlarının bilinen en güzel örneklerini tarih sırasına göre bir araya getirebilmişti hiç değilse; barındıkları yapı yangına karşın tehlikede, ısıtmayan, serinletilemeyen bir yapı da olsa, eserler bir dereceye kadar güvenlik teydiler, mahzenlerde çürümeyecekler, elden ele geçerek dağılıp gitmeyeceklerdi, ya...

Son beş altı yıl içinde, Halil Dikmen'in Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğüne, Nurullah Berk'in Müze Müdürlüğüne getirilişinden sonra Resim ve Heykel Müzesinde görünürlük bir gelişme olmuş tur. Genç sanatçılardan alınan yeni tablolarla koleksiyonlar zenginleştirilmiş, yeni salonlar açılmış, hemen ele alınması gereken onarım işleri yapılmıştır.

Resim ve Heykel Müzesinin sıcak ve soğuk

hava olanağına kavuştu rulması konusunda girişilen hazırlık bizi sevindiriyor. Umuyoruz ki, böylece, yapının kullanılma-yan bodrum katı da işe yarar duruma geleceğinden teşhir salonları genişleyip çoğalsın, müzeye yerli ve yabancı yeni eserler mal edilir...

Sırası gelmişken bir konuya daha değinelim: Resim ve Heykel Müzesi bugün Güzel Sanatlar Akademisine bağlı durumdadır, bütçesi, Akademi bütçesi içinde verilmektedir. Harcamalarda bakişimsız hareket edememek ve hatta yazışmalarda bile Akademiye bağlı kalmak Müzenin çalışmalarını kısıtlamaktadır.

Müze, ayrı bir yönetmelikle ve ayrı bir bütçeyle işler duruma getirilmelidir. Milli Eğitim Bakanlığının bütçesinde «Güzel Sanatlar Giderleri» adı altında ayrı bir bölüm yer almış olduğuna göre, Resim ve Heykel Müzesi adını «Güzel Sanatlar Milli Galerisi» ne çevirmek muhtemelen çözümleri giderebilir sanıyoruz.